

at dette fornuftigvis kan føres i Marken mod en Lov som denne. Saalænge den øvrige Ordning er, som den nu er, mener jeg, at det er naturligt at ordne dette enkelte Anliggende i Analogi med den Ordning, der nu bestaar. Skulde der komme en Tid, hvor man maatte enes om en hel anden Ordning af dette Forhold, vil naturligvis de nye Principer, der saa opstilles, blive anvendelige paa Frederiksberg, ligesom de ville blive anvendelige paa Aarhus, Odense og andre store Byer her i Landet. Hvad angaar det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Corp omtalte, at udnævne to Birkedommere, af hvilke den ene skulde besatte sig med de civile Sager, den anden med Politivæsenet og de kriminelle Sager, skal jeg bemærke, at den Omstændighed, at en saadan Ordning kunde gaa i Begyndelsen af Aarhundredet, er jo intetsomhelst Bevis for, at det kan gaa nu. At det i Begyndelsen af Aarhundredet, hvor der var saa overmaade ringe, ja, saagodt som ingen Bebyggelse i søndre Birk udenfor Kjøbenhavn, kunde gaa med to Birkedommere, og tillige under den Forudsætning, at Amtsforvalteren bestyrede Skiftejurisdiktionen, er, som sagt, aldeles intet Bevis for, at det kan gaa nu. Ivertimod, de Mlemper, der ere at kæmpe imod, og som opvædigge det Forslag, her er Tale om, ere jo netop Mlemper, som rejse sig fra den overordentlig stærke Bebyggelse og den store Folkemængde, der har samlet sig i Frederiksberg i de sidste 20—30 Aar, kan jeg gjerne sige, thi selv før den Tid var jo Bebyggelsen derude ikke at regne for Noget. Jeg tror derfor, at, naar man paa Basis af den bestaaende Retsordning vil gjøre Noget for at tilveiebringe en forsvaerlig Nøgtelse af Forretningerne, en Nøgtelse af Forretningerne, der er aldeles forsvaerlig ved Siden af den, der bliver det øvrige Land til, kan man ikke have nogen Betænkelighed ved at gaa den Vej, Lovforslaget foreslaar. Jeg tror ikke, at man kan sige, at man derved pdsler eller anvender Mere paa dette Die-med, end der er nødvendigt. Hvad angaar Dyrettelsen af en færegen Landjurisdiktion, saa anbefaler det sig, som bemærket, derved, at det mulig sparer os den Nødvendighed, der ellers vil indtræde om endel Aar, at maatte dele ogsaa nordre Birk, idet der gives dette Embede en betydelig Vægt ved, at de førnævnte Sogne lægges ind under den nye Jurisdiktion. Hvad angaar Spørgsmaalet, om disse Sogne ogsaa selv ønske Forandringen eller ikke, foreligger der jo Intetsomhelst om, at de ikke skulde ønske det, hvorom de jo dog have haft Opfordring nok til at udtale sig, hvis de ikke vare enige deri, efterat Amtsrådet paa deres Begne udtrykkelig udtalte sig for en saadan Ordning. Der kan vist heller ikke let tænkes nogen Grund, hvorfor de skulde bryde sig videre om det, thi de faae jo derved lige langt til deres Retsbetjent, og Thing- og Arresthuset vil frem-

deles blive paa Blegdamsveien, som det er, saa i Anledning af Møde ved alle ordinære Retshandling-linger maa de møde det samme Sted som altid, og haar nu Retsbetjenten bor paa Frederiksberg og navnlig, naar det, som man har tænkt sig, gjøres ham til Pligt at bo i Nærheden af Frederiksberg Station, kan det vistnok ikke betvivles, at dette netop vil være en hensigtsmæssig Beliggenhed for disse Sognes Beboere, idet jo nemlig de to Jernbaner, haabe den fra Roskilde og den fra Frederiksbund, løbe gennem disse Distrikter, saaledes at disse Beboere naturlig ad den Vej ere henviste til at søge til deres Retsbetjent, og som bekendt løbe jo netop begge disse Jernbaner sammen ved Frederiksberg Station. Den nye Landjurisdiktion vil i og for sig blive et ingenlunde let Embede, men endog saa et besværligt. Jeg skal i den Henseende blot tillade mig at minde om, at alene Valby jo nu maa betragtes som staaende paa lige Linie med vore Middekjøbstæder i Henseende til det Arbejde, denne By kan frembyde for en Retsbetjent. Valby har 3,000 Menneker, altsaa et Indbyggerantal, der svarer til Mellemlassen af vore Kjøbstæder, som ere flere end de smaa, og den Befolkning, som bebor Valby, er ingenlunde lettere at komme tilrette med eller mindre brydsom end Beboerne af vore smaa Kjøbstæder af Mellemlassen, som naturligt er med et Sted, der ligger saa nær ved en stor By, og foruden denne By vil denne Retsbetjent ogsaa faae et flækkeligt Antal Landsogne, saa hans Forretningsomraade vil fuldkommen kunne maale sig med det, vore almindelige Jurisdiktioner i Landet frembyde Exempel paa. Og hvad særlig angaar Frederiksberg, som bliver tilbage, maa man jo ikke alene erindre, at det for Dieblittet repræsenterer en Folkemængde af omtrent 30,000 Indbyggere, men ogsaa, at efter al Erfaring maa man, hvis ikke Udviklingen bliver en ganske anden i de forestaaende Aar, end den har været tidligere, være belavet paa, at Folkemængden der vil vore i ganske anderledes Forhold end i Kjøbstæderne. Der er jo al mulig Grund til at antage, at i 1890 vil Folkemængden være 40,000; og det er altsaa en Grund til, at man, naar man vil foretage en Omordning og grundlægge en ny Tingenes Tilstand derude, ikke alt for knapt maa beregne det paa, at det lige akkurat kan gaa, saaledes som det stiller sig med Forretningsmassen i dette Dieblit, men selvfølgelig maa man tage den Faktor med i Beregning, at det er at forudsætte med fuldkommen Sikkerhed, at Befolkningen vil tiltage i en overordentlig Grad. Der foreligger ikke den allerførreste Grund til at tro, at ikke Udviklingen i de næste 5—6 Aar eller 7—8 Aar derude skulde blive ganske den samme som i de sidste 6—7 Aar. Hvad Udgiftsspørgsmaalet angaar, vil jeg bemærke, at det jo her ikke maa glemmes, at Staten tager en meget betydelig Sportelindtægt ind fra denne Jurisdiktion, og